

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Η επιστροφή του Οδυσσέα

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ Κ. ΨΥΧΟΓΙΟΥ

Ο ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ είναι η χαρά του δημοσιογράφου: υπάρχουν ελπίδες, υπάρχουν φόβοι, υπάρχει παρασκηνίο, υπάρχουν διαπραγματεύσεις, υπολογισμοί, κινήσεις, σκέψεις – και κυρίως **υπάρχουν πηγές**, άνθρωποι που γνωρίζουν (για την ακρίβεια: που ισχυρίζονται ότι γνωρίζουν) διατεθειμένοι να μιλήσουν: να πουν ποιος θα φύγει, ποιος θα μείνει, ποιος θέλει να πάει πού, ποιος θα πάει πού. Όλοι οι δημοσιογράφοι γνωρίζουν πως οι πηγές μιλούν για να πουν αυτά που τους συμφέρουν: για να κάψουν κάποιον αντιπαλο, για να ενισχύσουν τη δική τους θέση – και αυτό ακριβώς κάνει το παιχνίδι πιο γοητευτικό, διότι πρέπει να αρχίσει κανείς να αναρωτιέται «γιατί το λέει αυτός αυτό που λέει;».

Τούτη τη φορά μουγκαμάρα, εικασίες κάνουν πολλοί, κανείς όμως δεν τολμά να πει ότι έχει πληροφορίες, ότι γνωρίζει ποιες είναι οι προθέσεις του Πρωθυπουργού – αν έχει και προθέσεις, διότι έτσι όπως γύριζε σαν σβούρα έξι μήνες στον κόσμο όλον, είχε άραγε καιρό να σκεφθεί; Ελέχθηκαν πολλά αρχαιοελληνικά κατά τις τελετές παράδοσης της προεδρίας – όλοι οι λογογράφοι των ενωσιακών θεσμών ανέσυραν από τα βάθη της μνήμης τους και των βιβλιοθηκών τους όσα ψήγματα κλασικής παιδείας διέθεταν για να τιμήσουν τον **Κ. Σημίτη** για όσα κατάφερε με την προεδρία του. Κάποιος παρομοίασε την ελληνική προεδρία με την Οδύσσεια, «επιτυχημένη οδύσσεια» – ήταν, μου φαίνεται, ο πιο κοντινός στο κλίμα των ημερών: πρέπει να είχε πληροφορίες από έγκυρη πηγή.

Όπως όλοι γνωρίζουμε, η Οδύσσεια δεν τελειώνει απλώς με την επιστροφή του θαλασσοδαρμένου (αλλά που καλοπέρασε κιόλας στην αγκαλιά της Καλυψώς) βασιλέα της Ιθάκης στο νησί του – αλλά με τη **σφαγή των μνηστήρων**. Όλοι εκείνοι που νόμιζαν ότι δεν θα ξαναγυρνούσε και έτρωγαν και έπιναν προσδοκώντας την εύνοια της Πηνελόπης για να τη χαρούν και την ίδια και την εξουσία – όλοι τους, όλοι πήγαν από το τόξο του Οδυσσέα. Με πρώτον πρώτον τον πιο σπουδαίο ανάμεσά τους, τον Αντίνοο μου φαίνεται: έβαλε και τους κάλεσαν σε γεύμα και αυτοί ανίδεοι για την επιστροφή του πήγανε και χάθηκαν – ως με συγχωρέσει ο **Δημήτρης Μαρωνίτης** αν δεν τα λέω

καλά. Σημασία δεν έχει βέβαια αν ξέρεις την επιστροφή: σημασία έχει αν ξέρεις τις προθέσεις του επιστρέφοντος.

Κάπως έτσι υποτίθεται ότι είναι το κλίμα των ημερών: διότι *δεν μετράνε ώρες μόνο οι υπουργοί* – μετράνε, λένε, ημέρες και μέλη του Εκτελεστικού Γραφείου, θα ζητήσει, ίσως, την ανανέωσή του ο Πρωθυπουργός ή μπορεί και να ζητήσει να υπάρξει πλήρες ασυμβίβαστο μεταξύ αυτών των θέσεων και των θέσεων στο Υπουργικό Συμβούλιο. Αρα, κάποιος θα φύγουν, κάποιος θα χάσουν εξουσία, κάποιος άλλοι θα κερδίσουν: ειδικά, στην περίπτωση του ασυμβίβαστου η κατάσταση θα είναι περισσότερο ομηρική διότι μάλλον δεν φταίει για την κακή εικόνα της κυβέρνησης ο πολύς χρόνος που καταναλώνουν οι υπουργοί να συνεδριάζουν μία φορά τον μήνα ως μέλη του ΕΓ – άρα κάποια άλλα προβλήματα θα λυθούν. Μπορεί όμως και να μην γίνει τίποτε από όλα αυτά, μπορεί να γίνουν άλλα – για τούτο οι ανασχηματισμοί, ιδιαίτερα όταν είναι διπλοί, είναι η χαρά του δημοσιογράφου.

Υπάρχει και το άλλο με την Οδύσσεια, που δεν μας το λέει ο Ομηρος: πώς να ένιωθε άραγε στο μικρό περιθωριακό βασίλειο της Ιθάκης ο κοσμογυρισμένος; Μήπως έπληττε; Μήπως βαριόταν; Μήπως τα έβλεπε μετά μικρά και άχαρα – και ξανάφυγε να ταξιδέψει, και κανένας ποιητής δεν τόλμησε να μας το πει; Ή μήπως είχε βαρεθεί να γνωρίζει πια πόλεις και βασιλεία και συνόδους και Λαιστρυγόνες και Πολύφημους, και το μόνο που τον ενδιέφερε πια ήταν να κάνει οικογένεια ο Τηλέμαχος, να παίξει με τα εγγόνια του; Κανείς δεν ξέρει – αυτή είναι η γοητεία του συγκεκριμένου ανασχηματισμού.

Υπάρχει και η γοητεία του **Νέου Μεγάλου Μουσικής**, κάπως έτσι θα το λέμε, μου φαίνεται, στην αρχή, ώσπου να συνηθίσουμε την ιδέα πως ένα είναι το Μέγαρο και πολλές οι αίθουσες και οι χώροι. Αλλά σημασία δεν έχουν τα ονόματα, σημασία έχει το τι θα γίνεται σε αυτούς τους χώρους, τι θα απολαμβάνουμε, πώς θα τους ζούμε ως Αθηναίοι και λοιπής Ελλάδος φιλόμουσοι. Εντάξει, υπάρχουν και αυτοί που δεν θα απολαμβάνουν, οι άμουσοι που πολέμησαν με λύσσα το σχέδιο επέκτασης του Μεγάλου πριν από μερικά χρόνια: τώρα πια μπορούμε και να τους λυπόμαστε λιγουλάκι που δεν θα τους ανήκει τίποτε από την ομορφιά των χώρων και την ομορφιά όσων θα γίνονται σε αυτούς.

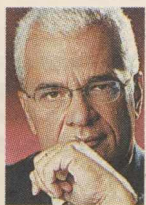

Δεν είναι πεταλούδα, δεν είναι κουνούπι με γοβάκια, δεν είναι πουλί με παντούφλες – είναι νορβηγικό υδροπλάνο που βρέθηκε αναποδογυρισμένο στον βυθό της λίμνης Λέσιαβρι: και είναι 1 η ώρα βαθιά νύχτα,

αλλά δεν φωτίζουν φώτα προβολών τη σκηνή – μεσουρανάει ο ήλιος του μεσονυχτίου σε εκείνα τα υψηλά γεωγραφικά πλάτη και την επιθυμία τους να τον απολαύσουν πλήρως οι επιβάτες με ναυάγιο

ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΑ

Η ζαριά του Σημίτη

ΤΟΥ Ι. Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΙΣ

ΝΑ ΞΕΚΙΝΗΣΟΥΜΕ από τα σίγουρα και τα ασφαλή.

Πρώτον, ο **Σημίτης** φαίνεται ότι έχει πάρει τις αποφάσεις του, ότι έχει σαφή και ξεκάθαρα τα πράγματα στο μυαλό του και είναι απολύτως ήσυχος. Για αυτόν τον λόγο ούτε μιλάει με κανέναν ούτε δείχνει διάθεση να κουβεντιάσει την υπόθεση. Κανείς δεν ξέρει τίποτε, εκτός από τον ίδιο.

«Τη Δευτέρα, στο Υπουργικό Συμβούλιο, έδινε την αίσθηση ότι καταλάβαινε την περιρρέουσα αδημονία και το διασκέδαζε κιόλας!» μου έλεγε χθες ένας υπουργός που τον γνωρίζει και από την καλή και από την ανάποδη.

Δεύτερον, για πρώτη φορά στην πρωθυπουργία του επιδεικνύει μια αίσθηση θεατρικότητας, με την οποία δεν μας είχε συνηθίσει ως τώρα. Βάζει Υπουργικό Συμβούλιο τη Δευτέρα αλλά δεν τους λέει κουβέντα για ανασχηματισμό. Φωνάζει για σήμερα το Εκτελεστικό, ανακοινώνοντας μόνο την ώρα προσέλευσης. Ούτε τι θα πει ούτε τι θα συζητήσουν.

Ακόμη και τον γραμματέα του κόμματος θα δει «για πέντε, δέκα λεπτά» πριν από το Εκτελεστικό (αν προλάβει, μάλιστα...) και θα μπουρμαζι στη συνεδρίαση. Ούτε ραντεβού ούτε τηλεφωνήματα ούτε ζυμώσεις ούτε τίποτε. Λες και επιδιώκει μια δραματική κορύφωση σε ένα απρόβλεπτο σενάριο, το οποίο ο ίδιος γράφει και ο ίδιος σκηνοθετεί.

Τρίτον, η επιτυχία της προεδρίας φαίνεται ότι έχει τονώσει την αυτοπεποίθησή του. Η χθεσινή αποθέωση στο Στρασβούργο ήταν το επιστέγασμα μιας διεθνούς αναγνώρισης. Αρα, αποκλείεται να στήνει όλο αυτό το σκηνικό για μερεμέτια. Κάτι ετοιμάζει. Κάτι μάλλον σημαντικότερο από τη μετακίνηση της **Ελπίδας Τσουρή**.

Υπάρχει ένα ερώτημα: **Γιατί ξεκινάει σήμερα από το Εκτελεστικό;** Επειδή θέλει να ενημερώσει πρώτα τη **Μιλένα** και την **Τόνια** για τις προθέσεις του; Ή επειδή θέλει να ανακοινώσει κάτι το οποίο αφορά το κόμμα και το Εκτελεστικό; Πιθανότερο φαίνεται το δεύτερο.

Γενικώς, του **Σημίτη** δεν του πολυαρέσουν τα κομματικά. Αλλά τον τελευταίο καιρό έχει ενοχληθεί βαθύτατα από τον εσωκομματικό πόλεμο που γίνεται εναντίον των εκσυγχρονιστών και από την προσπάθεια αναπαλαίωσης των μηχανισμών. Λογικά, κάτι θα κάνει...

Μετά, έχω την αίσθηση ότι τα πράγματα θα πάνε γρήγορα. Αν όλα είναι αποφασισμένα γιατί να καθυστερεί; Εκτός απροόπτου, η νέα κυβέρνηση μπορεί να ορκιστεί ως το τέλος της εβδομάδας. Λέγεται, μάλιστα, ότι ο **Σημίτης** βολιδοσκοπήσε προσωπικά τη διαθεσιμότητα του Προέδρου της Δημοκρατίας για την Παρασκευή. Την ορκωμοσία θα ακολουθήσει Υπουργικό Συμβούλιο, κατά το οποίο ο **Σημίτης** θα κάνει μια σειρά από εξαγγελίες, ίσως όχι όλες.

Με άλλα λόγια, φαίνεται πως θα τη ρίξει τελικά τη ζαριά. Τι θα φέρουν τα ζάρια, είναι μια άλλη υπόθεση.